

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιών «Η ΠΑΤΟΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 14ο – ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 65 – ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ – ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 – ΕΚΔΟΣΗ: ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

ΝΑ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΞΙΟΥΣ

Μία πρόταση προς το Δ.Σ. του Συλλόγου

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο του Μορφωτικού Συλλόγου Καλλιπεύκης έχω να κάνω μια πρόταση.

Κάθε χρόνο, όταν ο σύλλογος μας έχει το καλοκαιρινό αντάμορφο στο χωριό, να καθιερώσει και γιορτή βραβείων.

Δηλαδή να βραβεύει είτε με επαίνους, είτε με χρηματικά ποσά (ανοίγοντας βιβλιάρια), όλα τα παιδιά των απανταχού Καλλιπευκιών, που πετυχάνουν στα Πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι. Επίσης να βραβεύει τους αριστούχους μαθητές του Δημοτικού Σχολείου, Γυμνασίου και Λυκείου.

Και θα παρακαλούσα ή χειρονομία αυτή να αρχίσει από το ερχόμενο Καλοκαίρι, αν είναι δυνατόν.

Εται, και τα παιδιά θα αγαπήσουν περισσότερο το σύλλογο και εμείς όλοι θα γνωριστούμε καλύτερα.

Ζ. Α. Κ.

Πρασίνισε το γήπεδο

Ο Πρόεδρος του συλλόγου Νίκος Παπαστεργίου με τους Τοπικά Ιω. και Ντούρο Χαράλαμπο στη συντήρηση του γηπέδου

Το καλοκάρι που μας πέρασε ο σύλλογος έσπειρε χορτάρι στο γήπεδο της Καραβίδας. Το χορτάρι μεγάλωσε και πρασίνισε όλο το γήπεδο. Έτοι, πράτα ο Θεός, το ερχόμενο καλοκαίρι θα γίνει ο ετήσιος αγώνας ποδοσφαίρου μεταξύ νέων και παλαιμάχων. Γι' αυτό μερικοί, ας φροντίσουν να ρίξουν κιλά από τόρα. Επίσης να φροντίσει το Δ.Σ. ώστε να γίνει η τιμεντοκολόνα στην είσοδο του γηπέδου. Υπάρχει κίνδυνος να πέσει η σίτα.

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο ΕΥΧΟΝΤΑΙ σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες

ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΚΟΠΗ ΚΑΙ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟ 1992

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΜΑΖΙ ΣΤΙΣ 18 ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ

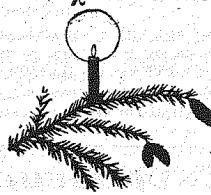
Κάνουμε γνωστό σ' όλους τους φίλους και Καλλιπευκιώτες, ότι ο ετήσιος χειμωνιάτικος χορός του Μορφωτικού Συλλόγου θα γίνει και φέτος στο κέντρο «POTONTA». Προγραμματίσθηκε να γίνει στις 18 του

Γενάρη ημέρα Σάββατο.

Η κάρτα θα είναι σχετικά φθηνή και θα υπάρχουν αρκετά δώρα.

Σας προσκαλούμε και σας περιμένουμε να περάσουμε για μια άλλη φορά, μια αξέχαστη

Το Δ/κό Συμβούλιο του Μορφωτικού Συλλόγου Καλλιπεύκης ΕΥΧΕΤΑΙ στους απανταχού Καλλιπευκιώτες

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ
Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 1992

βραδιά.

Ελπίζουμε με διαφορετικότερη διαρρύθμιση των καθισμάτων και τραπεζών να χωρέσουμε φέτος όλοι στο κέντρο «POTONTA».

Τα γράμματα μας

Κάθε φορά που παίρνουμε γράμματα από τα απόδημα παιδιά μας, πάντα συγκινούμαστε και επικουνωνούμε νοερά μαζί τους.

Μεγάλη εντύπωση μας έκαναν και τα γράμματα που πήραμε από τον πρώην Πρόεδρο Θωμά Καραμπατή, που από τον περαιμένο Ιούνιο βρίσκεται στο Βανκούβερ του Καναδά και από τον αγαπητό Μανωλούλη Ζαφείρη, που μάλιστα είναι και τακτικός συνεργάτης της εφημερίδας μας.

Εμείς θέλουμε να συγχαρούμε και τους δύο. Αφ' ενός μεν το Θωμά που πήγε και δρόκε δύος τους πατριώτες και συνεργάστηκε μαζί τους για την οικονομική θοήθεια που στάλθηκε προς την εκκλησία.

Αφ' ετέρου το Ζαφείρη που συνέχεια μας γράφει και μάλιστα μερικές φορές ωραία πράγματα αν και γνωρίζει λίγα γράμματα. Όπως το ωραίο ποίημα που θα διαβάσετε παρακάτω.

Πιστεύουμε ότι θα βρεθούν και άλλοι μημητές και το Θωμά για να οργανώσουν τους πατριώτες του εξωτερικού και το Ζαφείρη για να γίνουν τακτικοί συνεργάτες της εφημερίδας μας.

Εμείς δε θα σχολιάσουμε τα γράμματα τους. Αυτοί τα γράφουν τόσο όμορφα. Ας τους απολαύσουμε, δίνοντας μεγάλη προσοχή και στην έδραυμη στροφή του ποιήματος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Σύλλογος στέλνει εφημερίδα σ' όλους τους Καλλιπεικώτες που έχουν στείλει διεύθυνση. Γι' αυτό περακαλούμε το Θωμά Καραμπατή να μας στείλει την πλήρη διεύθυνση των Γκουντουάθ Θωμά, Κυλινδρή Θόστον, Μανύ Αστερίου, Μοστακά Κοννού, και Παπαδούλη Αποστόλη. Από τις διευθύνσεις που μας στέλνει λείπουν οι αριθμοί των σπιτιών. Αυτή την εφημερίδα θα την πάρουν από τον Μαντά Κυριάκο, όπου θα τις στείλουμε όλες μαζί.

«Βανκούβερ 30-9-1991

Προς το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Καλλιπεύκης και Μορφωτικό Σύλλογο Καλλιπεύκης.

Πρώτα - πρώτα φίλοι συμπατριώτες, εδώχιμαι υγεία σε όλους σας και σε όλο τον κόσμο.

Αυτό το δάστημα που βρίσκομαι στο Βανκούβερ του Καναδά, μου δόθηκε η ευκαιρία να συναντηθω με όλους τους Καλλιπεικώτες στους κατοικούντες εδώ.

Είναι δύο τους καλά, καθώς και οι οικογενείες τους. Όλοι τους αγωνίζονται στο στίβο της ζωής μοχύδων, εργάζονται δημιουργόντων, σας στέλνουν την αγάπη τους και τους χαιρετισμούς τους.

Με την ευκαιρία αυτή τους εντημέρωσα σχετικά, αν και είναι γνωστή από την εφημερίδα του συλλόγου μας η προσπάθειά σας, για την αναίσθετη του παραδοσιακού μας εξωκλησίου του «ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ». Πήρα λοιπόν την πρωτοβουλία να στείλωντες μικρή οικονομική βοήθεια, συμβάλλοντας έτσι κι εμείς στο κατά δύναμιν θέβασια στην εξαίρετη αυτή προσπάθειά σας.

Πράγματι η προθυμία και η ανταπόκριση όλων ήταν συγκινητική. Λεν έχει σημασία αν το ποσόν είναι μεγάλο ή μικρό, είναι όμως μια τρανή απόδειξη ότι όσα χρόνια κι αν ζουν στην ξενιτιά, μερ' την φυγή τους έχουν την πατρίδα.

Αξίζει λοιπόν σε όλους ένα Εύγειο.

Θεωρώ σκόπιμό δι', μια συλλογική προσπάθεια όπου υπάρχουν Καλλιπεικώτες, θα έφερε καλύτερο αποτέλεσμα, παρά μεμονωμένα και θα συντίθεμε έτσι το χρόνο αποτερώτασης του προφήτη Ηλία. Είμαι σίγουρος ότι δύο οι θα συμβάλλουν έτσι κι από το νοστέρημα για το σκοπό αυτό.

Πρέπει όμως κάποιοι να αναλάβουν την πρωτοβουλία.

Συνεχίστε λοιπόν την προσπάθεια και εσείς σαν Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ο Σύλλογος με την εφημερίδα που είναι η «ΕΦΥΡΑ με την ΠΑΤΡΙΔΑ» και αν υπάρχει η δυνατότητα από την πλευρά του συλλόγου ας στέλνει την εφημερίδα σε όλους τους ξεν-

τεμένους Καλλιπεικώτες συνδρομητές και μη, μικρή μεν η προσφορά. ΜΕΓΑΛΗ όμως η ΑΞΙΑ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
ΘΩΜΑΣ ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ
Vancouver B.C. Canada

Σημείωση: Τα ονόματα των πατριώτων που στέλνουν χρήματα δημοσιεύονται στη σήμερη «Συγκινητική χειρονομία από τα ξενιτεμένα παιδιά μας».

«Εν πλαστό τη 4-10-1991.

Αγαπητά μέλη του Συλλόγου χαιρέταται.

Το καλοκαίρι που μας πέρασε είχα την ευκαιρία για να έρθω στο αγαπημένο μας χωριό, έστω και για λίγες ημέρες.

Τις ημέρες της πανηγυρής η χαρά μου ήταν απεριγραπτή πρώτον για τα έργα του Συλλόγου δεύτερον, που συνάντησα πολλούς συγχωριανούς μου, που είχα τρίαντα χρόνια να τους ειδώ. Ένιωσα τριάντα χρόνια μικρότερος. Έζησα έστω και για λίγο παλιές αναμνήσεις. Στημένες αξέχαστες. Ήταν ωραία εκείνα τα χρόνια. Φτωχικά αλλά καλά. Η πανηγυρής ήταν ωραία, εκτός από κάπι μικρότραγαμα, τα οποία τα έκανε γνωστά η εφημερίδα μας και εύχομαι του χρόνου να μην επαναληφθούν θα ήθελα να σας ζητήσω συγγνώμην που κάθε λίγο σας δίνω φασαρία με τα γράμματα που σας στέλνω και με τα ποιήματα. Το έρον είναι πολύ φτωχικά αλλά εγώ είμαι ευχαριστημένος. Κάτι που κάνεις μόνο σου δύο και φτωχικό να είναι το βρίσκεις το πιο πλούσιο.

Σας στέλνω 50 δολλάρια για το Σύλλογο

Με αγάπη

Σας στέλνω 50 δολλάρια για το Σύλλογο

Με αγάπη

ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ

ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΣ

Μάνα Ελλάδα μας γλυκειά χώρα
βασανισμένη τη θέλουν από σένανε
και σου χτυπούν καημένη;

Αφού όλοι οι έρεουμε πως ήσουνα
η πρώτη. Πρώτη ήσουν στον
πόλεμο μα και στην Ιστορία.

Τώρα τι φάνονταν για να βρουν
όλοι που είναι γύρο; και σου πιέζουν
άγρυπνα τα σύνορα ν' αλλάξεις;

Αλλοι ζητάν από βορά, άλλοι
από το Νότο. Άλλοι από
ανατολή θέλουνε για να κόψουν.

Πάλεψε μάνα Ελλάδα και
μην το βάζεις κάτω. Δείξε ακόμη
μια φορά πόσο γενναία είσαι.

Άλλωστε τόθειες παλιά και όλοι
το γνωρίζουν. Ήρωες μόνον εσύ
γεννάς και το μπολογίζουν.

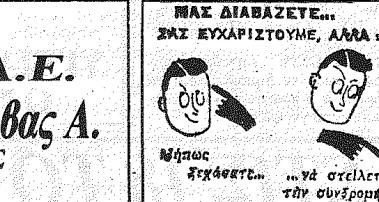
Στους φίλους μην θασίζεται και
όνειρα μην πλάθεις. Αυτοί για
το συμφέρον τους σου κάνουνε το φίλο.

Και μην ζητάς το δίκιο σου
γιατί ποτέ δεν θάρευες. Το δίκιο
έχει ο δυνατός και πρέπει να το ξέρεις.

Ξεπνά μικρή Ελλάδα μας από
το ληθαργό σου. Τους γειτονες
μην τους κοιτάς κάνε κάτι δίκο σου.

Καιρός είναι να πληρωθούν
οι κόποι των προγόνων. Που φως
εδώσανε στη γη, μπροστά πολλών αιώνων.

ΖΑΦΕΙΡΗΣ Ε. ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ

Το παρασκευακό μας

Το Δημοτικό τραγούδι στην περιοχή μας

Επιμέλεια: ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Συνεχίζοντας το αφιέρωμα στο δημοτικό τραγούδι της περιοχής μας, να πούμε για άλλη μια φορά, ότι παρουσιάζουμε τραγούδια από το χωριό Καστανιά Κοζάνης. Τα τραγούδια μας τα έταιναν οι γιαγιές Σταμούλη Γιαννούλω και Μποζατζή Μαρία.

Το τραγούδι που θα μας απασχολήσει σ' αυτό το φύλλο είναι το: «Κίνησαν τα καράβια».

— Κίνησαν τα καράβια, Βαγγελίτσα μου, να παν στην ξενιτιά. Κίνησε και ο καλός μου να πάει στην ξενιτιά. Κι ούτι γράμμα μι στέλνει Βαγγελίτσα μου, κι ούτι απλούια.

Μι στέλνει ένα μαντίλι μ' έχει την απιλούιά.

Στην άκρη απ' το μαντίλι μ' έκαπε η πατρέψου, Βαγγελίτσα μου,

Θέλεις κόλουνγριά.

Θέλεις τον νούνου πάρι, θέλεις τον σύντεκνο.

Οι γιαγιές Σταμούλη Γιαννούλω και Μποζατζή Μαρία

Το αντίστοιχο τώρα δίκιο μας τραγούδι που λέγεται στο γάμο είναι το παρακάτω:

— Κίνησαν τα καράβια τα ζαγαριάνα.

Κίνησε κι ο καλός μου να πάει στην ξενιτιά.

Ούτε γράμμα μου στέλνει ούτι απλού (μήνυμα).

Μου στέλνει ένα μαντίλι μ' εκατό φλουριά.

— Εδώ στα ξένα πούμαι και στα μακρινά,

όταν κινώ να έρθω αντάρες και βροχές.

Κι όταν γυρίζω πίσω ήλιος και ξαστερία.

Και σ' αυτά τα τραγούδια βλέπουμε μεγάλες ομοιότητες και μόνι μικρές παραλλαγές υπάρχουν. Πάντως, πρέπει να τονίσουμε για άλλη μια φορά, ότι οι κάτοικοι των δύο χωριών πρέπει να έκεινήναν από το ίδιο μέρος και έκαναν τα χωριά τους. Πράγμα πολύ πιθανό, αφού και ο Μπαρμπάτη Γιάννης ο Σιωκός ή Μπενιάς που είναι σήμερα 91 χρόνων κάτι τέτοιο επιβεβαιώνει. Οτι δηλαδή οι πρόγονοι μας πρέπει να ήρθαν από τη μέρη της Κοζάνης.

Και κάτι ακόμα που ο ξαναγράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Ότι υπάρχουν στην Καστανιά και ονόματα που έχουμε και στο χωριό μας. Όπιας, Χατζής, Γκαμπούρας, Παπαδημητρίου και Τσολάκης.

Επίσης δεν θα ήταν λάθος να υποθέσουμε, ότι η κλεφτούρι που δρούσε τότε στον «Ολυμπιό και μετακινούνταν σε μακρινές αποστάσεις, ίσως αντέλεσε στην εξάπλωση αυτών των τραγουδιών». Ετοι, όταν αργότερα ήρθε η λευτεριά και ο καθένας πήγε στον τόπο του τραγουδούσε τα τραγούδια που είχε μάθει με τους υπόλοιπους αρματωλούς και κλέφτες.

Τέλος, παλιότερα στα Σέρβια της Κοζάνης γίνονταν μεγάλη επιτορζωπανήγυρη, όπου πήγαιναν και πολλοί Καλλιπεικώτες. Ίσως τότε σε διάφορες παρεξές να τραγουδώνταν δικά μας τραγούδια και οι δικοί μας τραγούδια ήδη υδάσπειαν τα μάθαιναν τα δικά μας τραγούδια και οι καθένας πήγε στον τόπο του τραγουδούσε τα τραγούδια που είχε μάθει με τους τρόπο είχαμε αλληλεπίδραση των ανθρώπων στο δημοτικό τραγούδι.

ΔΑΠΕΔΑ —
ΜΟΚΕΤΕΣ —
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 8 — ΛΑΡΙΣΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ

Ήταν ανήμερα τ' Αι-Γιάννιού, στο τέλειωμα του Οκτωβρίου και του καλοκαιριού. Το εξωκλήσι στην ομονυμη τοποθεσία θα γιόρταζε κι αυτή τη χρονιά.

Γι' αυτό ο Παπα-Στέργιος Τσικρικάς μαζί με τους συνεργάτες του ήταν έτοιμοι πρωι - πρωι. Ο επιτρόπος, ο κυρ-Χριστός Τσικριγγος θα τους μετέφερε με το φορτηγάκι του στο φρέσκενο ξωκλήσι του Αγίου. Μαζί τους θα πήγαιναν κι εγώ.

Η επιβίσηση ήταν μπροστά στα σκαλιά της εκκλησίας των Αγίων Θεοδώρων. Το αυτοκίνητο ζεκίνει και ο καβένας υπενθύμιζε στον άλλον, μην τυχόν και έχασαν κάτι.

– Το θυμιστό και τα βιθίλια τα πήρες Κανάκη; είπε ο παπα-Στέργιος στον φάλτη του.

– Τα πήρα πάτερ, αποκρίθηκε το «δεξί χέρι» του ιερέα.

Και πραγματικά. Ο μπάρμπα – Κανάκης ο Παπούλιας είναι το «δεξί χέρι» του παπα-Στέργιου. Από τον καρό που ο μπαρμπα-Γιώργος ο Μπούτσικας άρχισε να αραιώνει από το φωλήτρι, αυτός έχει τον πιρώ λόγο. Αν και μεγάλος στην ηλικία κατόρθωσε να γινει... φωλήτης. Και μάλιστα χωρίς αυτόν ο παπα-Στέργιος δεν πήγαινε πουθενά.

Είναι ο γέροντας με τη νεανική καρδιά. Ο ανδρώπος που κάνει όλες τις δουλειές μέσα στο χωρίο. Γι' αυτό και όλοι τον θαυμάζουν και τον αγαπούν.

Με την κουβέντη η ώρα πέρασε. Σε λίγο θα φτάνει στο ξωκλήσι. Και γα, το αυτοκίνητο σταμάτησε. Κατεβήκαμε όλοι κάτω στο δρόμο, γιατί ο αμαξιτός δρόμος σταματάει καμιά διακοσμητικά μέτρα πριν την εκκλησία.

Πήραμε τις πάντες με τα πράγματα στα χέρια και περπατήσαμε από το μονοπάτι, ως απάνω τη ράχη, όπου και ο ναΐσκος του Αι-Γιάννη.

Φτάνοντας εναπόθεαμε ότι, είχαμε στα χέρια μας. Χωρίς χρονοτρίβη ο Παπα-Στέργιος έλυσε το σύρμα που «κλειδώνε» τη φωτική ζύλινη πόρτα του ερημοκλησίου και μπήκε πρώτος μέσα, σχεδόν διπλώμενος στη μέση, καθ' ότι η είσοδος είναι υπερθυλικά χαμηλή για τον πανύψηλο Ιερέα μας.

Ακολούθησε ο μπαρμπα-Κανάκης με τα ιερά βιθίλια και τα ιερά σκεύη που θα χρειάζονταν για τη Θεία Λειτουργία. Τέλος εισήλθαν και οι υπόλοιποι επιτρόποι, ο κυρ-Χριστός, ο Κώστας ο ψηλός ο Δούκας και ο Νικόλας ο Μασούρας ή Γιαννακός. Ο έκτος της παρέας ο μπαρμπα-Κώστας ο Τσιπατέλες εκείνη την ημερά «έβαλε» απουσία.

Όλοι οι σταυροκοπήθηκαν και κάτι ψιθυρίσιαν προς τον Άγιο.

Ακολούθησε το φρουκάλισμα του χωμάτινου και ταπεινού δαπέδου, ενώ ο ιερέας άναψε τις καντήλες και ο μπαρμπα-Κανάκης ετοίμασε τα βιθίλια πάνω στο αναλόγιο.

Ο Κυρ-Χριστός ετοίμασε το λιβάντο και την εικόνα του εορτάζοντος αγίου.

Ο Κώστας ο Δούκας ανέλαβε τα κεριά και ο μπαρμπα-Νίκος ήταν γενικών καθηκόντων.

Όλα αυτά τα τοποθέτησαν έξω και δίπλα από την πόρτα της εκκλησίας, πάνω στο μισογκρεμένο πεύκο.

Αλλά ο παπα-Στέργιος ετοίμασε και την «Αγία Τράπεζα».

Πάνω σ' ένα κακοφτιαγμένο ντουβαράκι, που έτσι το κατάντησαν οι ιερόσυλοι και οι αρχαιοκάπηλοι, τοποθέτησε ένα κόκκινο βελούδο τραπέζιονταλό. Εκεί τοποθέτησε το Άγιο Ποτήριο, τη Λαζίδα, τον Αστερισκό, τον Αέρα και το Ευαγγέλιο. Φόρεσε και ο ίδιος την πρέπουσα ενδυμασία της λειτουργίας και άλι ήταν έτοιμα.

Στο μεταδύ η μέρα ήταν συννεφιασμένη. Ο Καραβίδας* είχε εισωχρήσει στο πευκόδασος και τα πανύψηλα δέντρα αντιστέκονταν καρπερικά στην

ορμή του ανέμου.

Άκουγε κανείς μόνο το χαρακτηριστικό βούισμα των πεύκων και τη φωνή του ιερέα, που στο μεταξύ είχε «βάλει ευλογητός».

Άλλα και ο κόσμος άρχισε να έρχεται. Άλλοι με τα πόδια, άλλοι με τρακτέρ, μερικοί με αυτοκίνητα. Όμως κάπιτοι νεαροί «κράτησαν την παράδοση». Αυτοί έφτασαν με τα γαϊδουράκια και τις μούλες. Έστρωσαν στα σαμάρια ποικιλόχρομα σεντόνια και θράβι.

Και βλέποντας αυτά τα παιδάκια, ο νους όλων μας πήγε σ' εκείνα τα παλιά χρόνια, που έκινούσαν

πρέπει να διπλώσει στα τρία και γονατιστός να εισέθει. Βλέπετε καμιά φορά και ο Θεός είναι «άδικος». Άλλους τους κάνει ξυλοπόδαρους και άλλους πιναζότοδαρους.

Ο μπαρμπα-Νίκος ο Μασούρας ή Γιαννακός «λιβανίζει» τον κορμό. Μάλιστα είναι γενναιόδωρος στο λιβάντο. Στέκεται μπροστά και δίπλα από την πόρτα πάντα σοθαρός. Σπάνια γελάει όταν βρίσκεται «επί των θρησκευτικών του καθηκόντων».

– Άλλοι είναι η ποτιουριά στο καφενείο και άλλοι η εκκλησία» λέει πολλές φορές.

«Ιγώ βρε πιδιά δεν κάνου για τέτοιες δ' λειές. Μια ζωή στα ρούμανία δεν κουράστηκα τόσου, όσο ίδιο στις ικκλησίες».

Το επαναλαμβάνει συχνά και έχει δίκιο.

Όμως ας τα λειπει αυτά. Ο σεμνός και καλοκάγαθος Νικόλας θυρίδει δύο μπορεί. Με τον παπα-Στέργιο έφαγαν γλυκό ψωμί στο δάσος σαν υποτόμοι, γλυκό τρώνε και τώρα. Δε χαλάει με κανέναν την καρδιά του.

Κι ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, η θεία λειτουργία έφτασε στο τέλος της. Το ευοεθές πλήρωμα, ο ιερέας και ο φωλήτης εξήλθαν έξω για την αρτοκλασία. Ο «Πανταχού παρών» κυρ-Χριστός θυρίδει. Χώνεται μέσα σ' άλλα.

«Όλοι γύρω – γύρω και ο Ιερέας ψέλει: «Πλούσιοι εφτάχουν και επεινάσαν, οι δε εκζητούντες το Κύριον, οι ελαττωθησαν παντός αγαθού».

Πραγματικά, αν οι άνθρωποι εκέπιούσαν στα αναγκαία, πόσο ευχάριστη θα ήταν η ζωή μας, οκέφητα. Υπάρχει μεγολύτερο αγαθό από το Χριστό; Και Χριστός σημαίνει αγάπη, καλούντη...

Κάνοντας αυτές τις σκέψεις, συνήλθα απότομα. Ο κόμος φωνάζει και ευχόντουσαν αλλήλους με θερμές χειραψίες. Η λειτουργία είχε τελειώσει. Ο Ιερέας είχε πει το «Δι' ευχών...».

Τώρα πλέον είχαν οριασθεί και τα σύννεφα μέσα από τις βελόνες των πεύκων εισπρόβαλαν οι πρώτες ακτίνες του πλανητάρχη ήλιου. Μια τέτοια άγια ημέρα δεν ήταν δυνατόν να απουσιάσει ο κυρίαρχος του κόσμου....

Όμως οι προσκυνητές, που πάντα «πλημμύριζουν» τα εωνικλήσια του χωριού μας, άρχισαν να αναχωρούν. Μόνο πολύ λίγοι έπιασαν κάποιο απόνερο μέρος να κολατσίσουν στο οξύγονο, μερικές ντρομάτες και λίγα σκόρδα. Βλέπετε αυτή τη μέρα, στις 29 του Αυγούστου είναι νηστεία. Και ευτυχώς υπάρχουν ακόμα χριστιανοί, που τιμούν τις παραδόσεις.

Οι οι προσκυνητές, που πάντα «πλημμύριζουν» τα εωνικλήσια του χωριού μας, άρχισαν να αναχωρούν. Μόνο πολύ λίγοι έπιασαν κάποιο απόνερο μέρος να κολατσίσουν στο οξύγονο, μερικές ντρομάτες και λίγα σκόρδα. Βλέπετε αυτή τη μέρα, στις 29 του Αυγούστου είναι νηστεία. Και ευτυχώς υπάρχουν ακόμα χριστιανοί, που τιμούν τις παραδόσεις.

Η ώρα οώμας περνώντας γρήγορα. Ανταλλάχτηκαν ακόμα μερικές ευχές και τελευταίος ακούστηκε ο παπα-Στέργιος: «Καὶ του χρόνου παιδιά. Και του χρόνου, να είμαστε γεροί και ο Αι-Γιάννης να μας αξιώσειν ανταμώσουμε πάλι εδώ».

Κι ενώ είχαμε πάρει δύο το καπτοφορικό μονοπάτι της επιστροφής, ακόμα αντηχούσαν σ' α' φτιά μου τα λόγια του παπά.

«Και του χρόνου. Νόμαστε γεροί και ο Αι-Γιάννης να μας αξιώσειν ανταμώσουμε πάλι εδώ».

Z. A. K.

Καραβίδας = Ο άνεμος που φυσάει από την Καραβίδα. Ο Β.Α. ψυχρός άνεμος.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα παραπάνω δύο είναι λογοτέχνημα. Είναι ένα πολύ απλό κείμενο, αφειωμένο στους ανθρώπους που δουλεύουν για το χωρίο μας. Τους οδηγεί κάθε έπαινος. Η προσφορά τους είναι ανεκτίμητη, ιδιαίτερα ταύτες τις δύσκολες στιγμές για το έρημο χωρίο μας.

τα ονόματα των συμπατιωτών μας που έστειλαν οικονομική βοήθεια στην εκκλησία.

Γκουντουάβας Θωμάς . δολ. 100 Γκουντουάβας Ιωάννης 100

Καραμπατής Θωμάς 100 Κυλινδρής Μανόλης 100

Κυλινδρής Ζαφείρης 100 Μαντάς Αστέριος Ιω. 100

Μαντάς Κυριακός 100 Μασούρας Ιωάννης 100

Μουστακάς Ιωάννης 100 Κυλινδρής Νικόλαος 100

Κυλινδρής Κών/νος 100 Μουστακάς Κών/νος 100

Παπαδούλης Απόστολος ... 100 Μανωλούλης

Σαλαμπάτης Νικόλαος 100 Σύναλο \$ 1.300

Κλείνοντας να πούμε, ότι αξιζει να διαβάσει κανείς σ' αυτό το φύλλο τα γράμματα που μας έστειλαν οι Θωμάς Καραμπατής και Μανωλούλης Ζαφείρης.

Προσέξτε, ιδιαίτερα οι ξενιτεμένοι, το πνεύμα με το οποίο γράφει ο Θωμάς και πώς πρέπει να σκεφτούμετε. Διαβάστε ένα θαυμάσιο ποίημα γραμμένο από έναν «αγράμματο» άνθρωπο, τον καλό πατριώτη Ζαφείρη Μανωλούλη.

Η ΓΕΝΩΜΗ ΜΑΣ

Οι Νομάρχες να εκλέγονται από το λαό και για το λαό...

= Συνέχεια από την 1η σελίδα =

μεταδύ έρντεμένων και πατρίδας.

Το τονίζουμε αυτό, διότι δε

κάθε μέρος της ξενιτιάς, χρειά-

ζεται και κάποιος πατρώτης που να συναντά όλους τους ξενιτεμένους. Να τους μαλεί και να τους συγκεντρώνει έστω και για μια μέρα το χρόνο, ώστε

να βλέπονται πρότα μεταξύ τους και έπειτα να θυμούνται και το χωρίο τους.

Αυτό το ρόλο, τον έπιασε ο Θωμάς. Τον παίζει και ο Χριστός Παπούλιας στο Τορόντο, δύο

ηπορεί.

Μεγάλη μας χαρά θα ήταν να

μαθαίναμε συγκεντρώσεις και

χορούς από τους πατρώτες

μας του εξωτερικού. Το χρήμα

δε σχορτάνεται ποτέ. Η ζωή είναι

μικρή. Ας μην απομονώθουν όλοι.

Παρακάτω αναφέρουμε όλα

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΝΤΑΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΑΛΠΙΕΥΚΗ ΛΑΡΙΣΑΣ – ΤΗΛ. (0495) 96228
Παραγγελίες και διά τηλεφώνου

Υπό τον ήχο των μουσικών οργάνων, ο Τάσος Καλούσης οδηγήθηκε στο «Ζυγό».

Ο Τσιούγκος Παναγιώτης με την Πετρούλα

Η οικογένεια Χρίστου Τσιούγκου λίγο πριν την εκκλησία

Ο Κατσιούλας Ζήσης δάσκαλος (συγγενής με τον πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου) παντρεύτηκε στη Θεσσαλονίκη. Εδώ την ώρα του μυστηρίου μαζί με τους γονείς του και την αδερφή του

ΓΑΜΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

Πολλούς γάμους είχαμε σ' αυτό το διάστημα μεταξύ Σεπτέμβρη και Νοέμβρη.

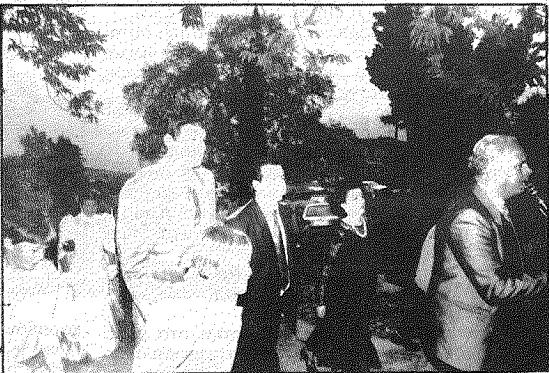
Στο τέλος Σεπτεμβρίου δύο αδέλφια παντρεύτηκαν μαζί την ίδια μέρα. Ο Παναγιώτης Τσιούγκος και η αδερφή του Μαρία, στα Τέμπη.

Ένας άλλος γάμος έγινε στις 3 Νοεμβρίου στη Θεσσαλονίκη. Παντρεύτηκε ο δάσκαλος Ζήσης Κατσιούλας του Αστερίου. Είναι γιος του απόστρατου αξιωματικού Στέργιου, που ζει στις Σέρρες. Παραδρεθήκαμε και μεις εκεί και νιώθαμε μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση.

Επίσης στην Αιγάνη παντρεύτηκε ο Τάσος Καλούσης στις 27 Οκτωβρίου, με νταύλια και βιολία.

Σ' όλους αυτούς, από τους οποίους έχουμε και φωτογραφίες, καθώς και σ' όλους τους άλλους, ευχόμαστε κάθε ευτυχία στη ζωή τους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Παρακαλούμε να μας ενημερώνετε για κάθε κοινωνικό γεγονός και αν είναι δυνατόν να στέλνετε και φωτογραφίες.

Από το γάμο του Τάσου, την ώρα που οι μπράτιμοι και η ορχήστρα οδηγούν τη νύφη στην εκκλησία

Ο Γιώργος Μουστάκας και η Μαρία Τσιούγκου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Μούργκας Αλέκος του Χρίστου με την Αλεξοπούλου Ντίνα από τη Χάλκη.
- Η Λαμπτήρη Βάσω του Ιωάννου με τον Πονηρό Γεώργιο από τον Αμπελώνα.
- Η Βασιλική Καρατόλιου του Δημητρίου με τον Χαράλαμπο Κρεμέτη από την Κατερίνη.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Παπαϊωάννου Δημήτριος του Αστερίου με την Πούλιου Λία από τη Λάρισα.
- Ο Καλούστης Αναστάσιος με την Τζουσθάρα Άννα από την Αιγάνη.
- Ο Κατσιούλας Ζήσης του Αστερίου και της Σοφίας με τη Γιαννούπολη Ρούμα από τη Βέροια (Σέρρες).
- Η Τζίνα Σωτήρη Νέου και της Κατίνας Λαμπτήρη, με τον Γεώργιο Κλουθιδάκη από τη Χανιά (Τορόποτο).
- Η Κανελλά Στέλλα του Δημητρίου με τον Τεκέδη Βαγγέλη από τη Λάρισα.
- Ο Τσιούγκος Παναγιώτης του Χρίστου με την Πετρούλα Κούδα από το Παλαιόκαστρο Σερρών.

- Η Μαρία Τσιούγκου του Χρίστου με τον Μουστάκα Γεώργιο του Δημητρίου.
- Ο Αλεξάκης Χρίστος του Θεοδόση και της Ευαγγελίας Κούσιου με την Κυρίτη Μαρία από τη Λαμία. (Θεσσαλονίκη).
- Ο Αλεξάκης Σωτήρης του Θεοδοσίου και της Κούτσου Βαγγελής με την Αμανατίδου Σοφία από τα Φάρσαλα.
- Ο Παπαστεργίου Αστέριος του Κων/νου με την Κούντοιώτη Αγγελική από τον Αμπελώνα.
- Ο Μαντάς Αθανάσιος του Γεωργίου με την Ελένη Κανταρίνου από τους Γόνους.
- Ο Μιχαντάς Αθανάσιος του Ιωάννου με την Αλεξάνδρα Καλυγώτη του Θωμά από την Αλβανία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Βούλα Γκουγκουλιά του Κων/νου – Ντάλας Απόστολος 2ο παιδί κορίτσι.
- Τούλα Ιωάννου Μαντά – Βασιλης Τσαγκρίνος, 1ο παιδί κορίτσι. (Μένουν στο Τορόντο της Καναδά).

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ο Μούργκας Αστέριος (Κατσιάτης), ετών 77.
- Ο Ζαφείρης Ιωάννης, 75 ετών.
- Η Μπούτσικα Σταματή χήρα του Αποστόλου, ετών 81.
- Η Τσολάκη Χρυσούλα χήρα του Δημητρίου, ετών 86.
- Ο Καρατόλιος Κων/νος του Νικολάου, ετών 64.

ΑΛΜΠΕΡΤΑ ΚΕΦΙΛΕΝΟ

Ο κορυφαίος επιστήμονας και ανθρωπιστής ΑΝΤΡΕΙ ΖΑΧΑΡΟΦ, που πέθανε πρόσφατα είπε: «Μονάχα ο σεβασμός της πνευματικής ελευθερίας θα εμποδίσει την Οικουμένη να μοιλωθεί από μύθους, που τους καλλιεργούν υποκρίτες και δημιαγόρι και που πάνε να μας υποτάξουν σε μια αιματρέδ δικτατορία. Η ελευθερία της σκέψης αποτελεί το μοναδικό μέσο για να αντιμετωπιστούν τα πολιτικά, οικονομικά και πολιτιστικά προβλήματα με τρόπο επιστημονικό και δημοκρατικό».

Το είπε ο ΑΛΜΠΕΡΤΟΣ ΑΙΝΙΖΤΑΪΝ και πρέπει να το θυμάστε «δε γνωρίζει με τι άλλα θα διεκδιχθεί ένας τρίτος πόλεμος παγκόσμιος. Γνωρίζω όμως ότι αν υπάρχει και τέταρτος αυτός θα γίνει με ρόπαλα και πέτρες».

Ο Νερχόρι είπε: «Η ειρήνη θα έρθει μόνον τότε, όταν οι αιτίες του προκαλούν τον πόλεμο κατανακύρων». Όσο θα διαρκεί η κυριαρχία μιας χώρας πάνω στην άλλη η εκμετάλλευση μιας τάξης από την άλλη, αδιάκοπα θα γίνονται προσπέθεις για την ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης».

ΤΥΡΙ ΦΕΤΑ – ΠΟΙΟΤΗΤΑ Α' ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

**ΜΗΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ – ΠΟΡΤΕΣ – ΕΠΙΠΛΑ
ΚΟΥΖΙΝΑΣ – ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΤΗΛ. (0495) 96279 – ΚΑΛΑΙΠΕΥΚΗ- ΛΑΡΙΣΑΣ**

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΘ. ΚΑΝΤΑΡΙΝΟΣ
Γεωργετζινή
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ – ΣΠΟΡΟ
– ΕΡΓΑΛΕΙΑ – ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ – ΖΩΤΡΟΦΕΣ**

**ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ»
ΤΗΛ. (0495) 31587 ΓΟΝΝΟΙ ΛΑΡΙΣΑΣ**

**Πρώτοι στην Ποιότητα
Πρώτοι στις τιμές**

**Γιάννης Τριαντ. Οικονόμου
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ 56
ΤΗΛΕΦ. (041) 230313 – ΛΑΡΙΣΑ**

Κουβεντιάζοντας καμιά φορά με τους απλούς ανθρώπους του χωριού, μ' αυτούς που δεν γνωρίζουν πολλά γράμματα, μπορείς ν' ακούσεις κουβέντες σοφές και διδακτικές. Και αν το ακούεις ένας ξένος, ισχώς να μην τα δώσει πολλή σημασία. Όταν όμως είσαι Καλλιπευκώτης και μάλιστα μορφωμένος, τότε πρέπει να προβληματίστε πάρα πολλά.

Πραγματικά, συζητώντας με τον κυρ–Στέργιο, (δε λέμε όνομα) το περασμένο καλοκαίρι, προβληματίστηκαμε πολλά από κάποια κουβέντα που μας είπε.

Ήταν βαριά και προσβλητική κουβέντα για έναν μορφωμένο άνθρωπο, αφ φυσική θεωρίας τέτοιοι οι πτυχούχοι.

Μας είπε λοιπόν: «Από σας τους μορφωμένους μόνο τάβλι και πρέφα μάθαμε».

Εμείς τι να πούμε. Να σχολιάσουμε αυτή τη φράση;

Μιλάει από μόνη της.

Εμείς να πούμε μόνο, ότι πρέπει οι μορφωμένοι άνθρωποι της Καλλιπεύκης να προσέφερουν περισσότερα στον τόπο που γεννήθηκαν. Είναι τραγικό πράγματι, να έρχονται πολλοί Καλλιπευκώτες μορφωμένοι το καλοκαίρι στο χωριό, και να μη σηκωνόται από το τάβλι κλπ. Είναι τρομέρο να έχουμε τόσους μορφωμένους ανθρώπους και να μη γράψει ούτε ένας στην εφημερίδα του Συλλόγου; (Υπάρχουν δύο τρεις εξαιρέσεις).

Η κουβέντα αυτή είναι πράγματι βαριά, γι' αυτούς που αγαπάνται το χωριό τους. Είναι γεράτη νόημα και σημασία.

Για μας ήταν βαριά, αλλά διδακτική.

Ο καθενας μας οι πάσεις το σοβαρό νόημα αυτών των λέξεων.

ΔΟΥΡΙΑΝΗ

Γνωριμία με τις ομορφιές του τόπου μας

Όλοι μας, Καλλιπευκώτες και μη, μιλούμε συχνά για τις ομορφιές του χωριού μας. Και πάντα προσάλλουμε σαν τις πιο άμορφες τοποθεσίες την Πατωμένη και την Αγιά Τριάδα.

Κάνουμε όμως λαθος όταν μιλούμε μόνο γι' αυτές τις δύο άμορφες τοποθεσίες.

Στο χωριό μας υπάρχουν πολλά ακόμα άμορφα μέρη που δυστυχώς τα αγνοούμε ακόμη και εμεις οι Καλλιπευκώτες. Λέμε ότι το τάδε μέρος είναι η Βαρσακάρη, αλλά υπάρχουν Καλλιπευκώτες και ιδιάιτερα νέοι, που δεν έχουν ανέβει ως εκεί να θαυμάσουν τις σπάνιες ομορφιές, λες και κοιτάς από αεροπλάνο.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη Δουριανή. Οι περισσότεροι τη δείχνουμε με το δάκτυλο από μακριά και λέμε «Να εκεί είναι η Δουριανή».

Όμως πόσοι από μας την περιπτήσουμε; Οι μεγαλύτεροι θέβαμα τη γνωρίζουν. Οι 40ντάρη-

που πατάς. Πετρώδες το μέρος και όχι τόσο ομαλό. Οι πέτρες είναι κομμένες όπως ο μπακλάδας στο ταφί σε σχήμα ρόμβου ή ορθογωνίου.

Στις πιο πλατιές απ' αυτές, είναι χαραγμένα τα συνόδια των ανθρώπων που πέρασαν από εκεί ως τσοπάνι. Κατά περίεργο όμως τρόπο, δε διαβάσαμε κανένα όνομα πριν το 1944. Να υποθέσουμε ότι πριν από τότε δε γνώριζαν οι επισκέπτες γράμματα! Ότι δε δοκίμασαν να γράψουν. Δεν το γνωρίζουμε. Πάντως «πρώτος» που χάραξε εκεί το δύνομά του φαίνεται να είναι ο Νίκος ο Τσιάτσης (1944).

Ακολούθει ο Ανδρέας Ζαφείρης ή Γαζέτας (1948), ο Μπουρονίκος Κων/νος (1951) και άλλοι

Γράφει ο ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

πολλοί.

Αφήνοντας το μπαλκόνι της ομορφιάς και ανηφοίζοντας λίγο ακάμα προς την Αγιά Τριάδα συναντάμε το Τρόχαλο της Αρκούδας. Εκεί, κατά όπως λέει η παράδοση, αφήσεις της πατημασίες της κάποια αρκούδα. Πραγματικά, είναι να θαυμάζει κανείς, το πώς αποτυπώθηκαν πάνω στο βράχο ίχνη και μάλιστα βαθιά, σαν της Αρκούδας.

Κάτω από το «Τρόχαλο της Αρκούδας» περνάει ο δασικός δρόμος. Εκεί τα μηχανήματα, κατέφαγαν τον τεράστιο βράχο για να περάσει ο δρόμος. Όμως εκεί ακριβώς, δημιουργήθηκε μια ωραία ομορφιά.

Ένας μετέωρος βράχος προενει την περιέργεια και το θαυμασμό κάθε επισκέπτη.

Όλη η Δουριανή όπως είπαμε, είναι κατάφυτη από καστανιές και όχι μόνο. Υπάρχουν ακόμα οξειές, θελανιδιές και τα «δέντρα» (δρυς).

Παλιότερα αυτός ο πανέμορφος τόπος ήταν γεμάτος από κοπάδια γιδοπρόβατος, που έφταναν από τον Αυχένα μέχρι κάτω στο βαθύ ρέμα του Πουτσιώνα, όπου υπήρχε και υπάρχει άφθονη δροσιά και κρύο νερό.

Κάμπουσσοι χωριανοί περνούσαν εκεί και το χειμώνα, εκτρέφοντας γιδοπρόβατα αλλά και γουρούνια. Όπως ήταν οι Ζαφειριάδεις (Γαζέτας) και οι Τσιακαλάδες. Έμειναν σε καλύθες και το «είχαν κάνει χωριό».

Υπήρχαν επίσης παλιότερα και πολλά αμπέλια με πράτο και καλύτερο αυτό των Μπουτσικαίων ή Ζιακαίων.

Σήμερα η Δουριανή φιλοξενεί λίγα γιδοπρόβατα. Σήμερα καλύτερη περίπτωση δύο με τρία κοπάδια.

Υπάρχουν τα ήμερα κασταναριά που τα φροντίζουν ευτυχώς ακόμα οι παππούδες και οι μεσολίκιες.

Υπήρχει και μια καλύβα. Αυτή του Γιάννη του Τσιάτσου. Γιν έχει φτιαγμένη, μέσα στο Περιβόλι, με μεγάλο μεράκι. Ο μπαρμπα – Γιάννης ίσως να είναι και ο «τελευταίος των ρομαντικών» στο χωριό μας.

Τέλος φίλοι μου, εκείνοι που υπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει στη Δουριανή, είναι η σπάνια ομορφιά.

Αυτή θα μένει εκεί και θα μας καλάβει πάντα να πάμε να τη γνωρίζουμε. Και να ξέρετε κάτι. Η φυσική ομορφιά δεν περιγράφεται. Μόνο θαυμάζεται από κοντά. Επιτρόποι λοιπόν. Αφήστε την καρέκλα και τρέξτε. Τρέξτε να γνωρίσετε τις ομορφιές της Δουριανής. Όλους μας περιμένει.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η κουβέντα αυτή των κυρ–Στέργιου αναφέρεται σε κάποιους μεγαλύτερους από 40 χρόνια, αλλά ερεις την επεκτείνουμε προς όλους, μεγάλους και μικρούς.

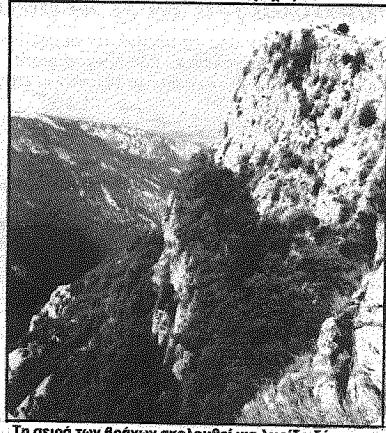
Μπορεί μερικοί να μην παίζουν τάβλι και πρέφα, όμως η απροδομία που δείχνουν για τα κοινά είναι σαν το τάβλι και την πρέφα. Καλύτερα να παίζεις τάβλι παρά παίζεις «ακονινικός άγαλμα».

Είναι να μη θαυμάζεις καινείς ανθρώπους σαν το Κλεάνθη το Μανολούλη, που αν και είναι αγράμματος, κάτι έχει να μας γράψει κάθε τόσο στην εφημερίδα. Κάθε φορά κάτι έχουμε να μάθουμε από τη δική του πένεντα.

Ερείς οι «μορφωμένοι» παιδιά τι κάνουμε; Θα καθόμαστε να μας «φοράνε ματογύλια»;

Ακριβώς πάνω από τα «Ζωνάρια» στον αυχένα, οι πέτρες είναι κομμένες λες και με κάποιο μαχαίρι

Τη σειρά των βράχων ακολουθεί μια λωρίδα δέντρων. Αυτά είναι τα πανέμορφα «Ζωνάρια»

Πάνω στην πέτρα διαθάζουμε: Ε.Α. Μη. (Ελευθέριος Αστ. Μπουρονίκος 1953) Κ. Δούκας 1979, κάτι.

Οι άγριωποι κάποτε όμως θάλασσας, αλλά το πέρασμά τους δέ θα ξεχωρίσει. Τοπιος Ν.Κ. του Ζηση 1944. Ζαφείρης Ανδρέας 1948. Μπουρονίκος Κων/νος 1951. Αθαν. Οικονόμου κάτι.

Η Κοινωνία της Παιδικής

ΚΡΥΦΤΟΛΕΞΟ

Χ	Ε	Π	Ι	Δ	Ο	Ν	Ι	Τ	Γ	Φ	Χ	Χ	Π
Τ	Ε	Π	Ι	Σ	Ε	Β	Α	Ω	Ρ	Δ	Τ	Φ	Υ
Π	Κ	Ο	Υ	Κ	Λ	Α	Ω	Δ	Ο	Ο	Ε	Ψ	Ω
Χ	Ο	Ο	Η	Ι	Κ	Π	Μ	Η	Γ	Λ	Π	Τ	Ε
Ε	Α	Β	Υ	Γ	Υ	Δ	Τ	Λ	Ζ	Η	Θ	Ο	Ι
Α	Π	Λ	Δ	Δ	Ο	Μ	Τ	Α	Λ	Α	Ν	Ξ	Ι
Ω	Ζ	Π	Δ	Ε	Θ	Ω	Ι	Τ	Κ	Λ	Μ	Ο	Τ
Ο	Κ	Τ	Α	Η	Υ	Ο	Π	Ο	Ρ	Ε	Τ	Ρ	Ρ
Ρ	Ε	Τ	Υ	Α	Θ	Ι	Ν	Ε	Ρ	Ρ	Υ	Ο	Ο
Φ	Χ	Υ	Ω	Β	Α	Ι	Θ	Ι	Ε	Α	Δ	Ε	Ε

Να βρεις τις εξής λέξεις: ΧΕΛΙΔΟΝΙ – ΠΟΔΗΛΑΤΟ – ΚΟΥΔΟΝΙ – ΜΕΛΙΣΣΑ – ΜΠΑΛΑ – ΕΛΛΑΔΑ – ΡΟΛΟΙ – ΚΟΥΚΛΑ – ΩΡΑ. Οι λέξεις αυτές είναι μέσα στο τετράγωνο με τα γράμματα.

ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας παπάς που είχε έναν γάιδαρο. Ο γάιδαρος όμως για να προχωρήσει έπειτε να τον πει «δόξα σει ο Θεός» και για να σταμάτησε «αμήν».

Μια μέρα ο παπάς ανέβηκε επάνω στον γάιδαρο και είπε «δόξα σει ο Θεός». Άρχισε ο γάιδαρος να προχωράει.

Πιο πέρα ο παπάς θλέπει γκρέμο και λέει «αμήν - αμήν». Σταματάει ο γάιδαρος. Αφού σταμάτησε ο γάιδαρος είπε ο παπάς: «Δόξα σει ο Θεός!!!» και έπεισεν στον γκρέμο.

Η κουκουβάγια κι η πέρδικα

Μια μέρα συντάχτηκαν όλα τα ποιλιά και συμφώνησαν να βάλουν τα παιδιά τους στο σχολείο να μάθουν γράμματα. Ήθραν και δάσκαλο και τον δίδρισαν. Ανοίξαν το σχολείο κι επήραν τα παιδιά τους και τα έγραψαν.

Υστέρα από λίγες μέρες μερικά παιδιά πήγαν στο σχολείο και δεν ήθεραν το μάθημά τους. Ο δάσκαλος τα άφησε στην τηλεοπτικά το μεσημέρι.

Μέσα στα παιδιά που έμειναν τιμωρία ήταν και το παιδί της κουκουβάγιας.

Η κουκουβάγια, άμα είδε πως εσύχλασαν τα παιδιά το μεσημέρι και το μωρό της δεν εσύχλασε, επήρε λίγο ψωμί κι επήρε στο σχολείο να του το δώσει.

Καθώς επήγιαν, την έφεταν η πέρδικα. Έμεινε κι εκείνης το μωρό της νηστεία, κι επήγιαν να του δώσει λίγο ψωμί. Λέγει η πέρδικα της κουκουβάγιας:

– Να χαρείς τα μάτια σου, γειτόνισσά, έχω πολλή δουλειά και σε παρακαλώ να πάρεις και του μωρού μου το φάι του.

– Το παΐρνω, γειτόνισσά, λέγει η κουκουβάγια, αλλά δεν έρω το μωρό σου ποιο είναι.

– Ω, λέγει η πέρδικα, δοσ, γι' αυτό, είναι πολύ εύκολο να το βρεις. Το μωρό μου είναι το πιο όμορφο μωρό του σχολείου!

Η κουκουβάγια πήγε στο σχολείο. Παρακάλεσε το δάσκαλο, κι αυτός δέχτηκε να δώσει το ψωμί του μωρού της. Ύστερα είπε του δασκάλου να την αφήσει να δει όλα τα παιδιά. Εκοίταξε καλά καλά, δεν ήθερε το μωρό της πέρδικας. Εγύρωσε πίσω, επήρε και ήθερε την πέρδικα και της έδωσε το ψωμί και της λέει:

– Τι να σου κάμω! Εκοίταξα μιαν ώρα και δεν το ήθρα το μωρό σου, γιατί μες στο σχολείο δεν ήταν σιμοφόρτερο μωρό από το δίκο μου!

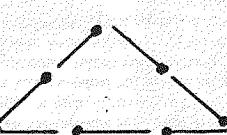
(Λαϊκό παραμύθι)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ —

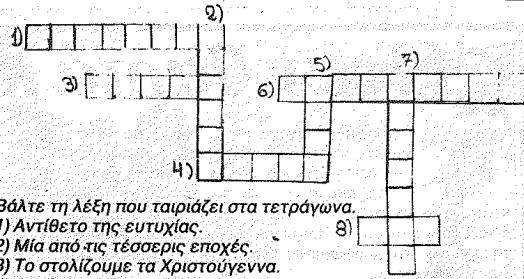
Γκουρμπαλής Βασιλείος του Αθ. δρχ. 5.000
Γκουντουβάς Αστέριος του Ιωάννου 5.000
Γκουθώνας Δημήτριος 1.000
Μπούτσικας Θωμάς 3.000
Καρβάνης Απόστολος του Αθ. 3.500
Μανωλούλης Θωμάς του Ιωάν. 5.000
Σταμούλης Ιωάννης (Άγιος Αθανάσιος Θεσσαλονίκης) 2.000
Μούργκας Δημήτριος του Αστ. 5.000
Κυλινδρής Αστέριος του Ιωάν. 2.000
Καραμπατής Θωμάς του Ζήση 7.800
Μαντάς Αστέριος του Ιωάν. 4.400
Πανάρας Αστέριος του Αττ. 2.000
Γκουγκουλάς Νικόλαος του Δημ. 1.000
Ταρταμπούκας Γεωργίος (Άγιος Αθανάσιος Θεσσαλονίκης) 1.000
Γκουντουβάς Γιάννης του Κων. 8.300
Βαγενά Μαρία (Καναδάς) 1.000
Μανωλούλης Ζαφείρης (50 \$) 8.800

ΣΠΙΡΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Τα εφτά σπίρτα φύλε μου,
κάνουν τρίγωνο ένα.

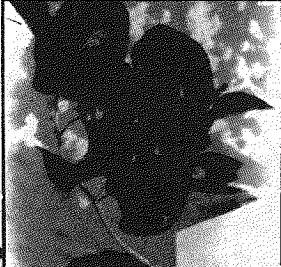
Κάνε τα τρία αν μπορείς και
στη σειρά βαλμένα;

Βάλε τη λέξη που ταιριάζει στα τετράγωνα.

- 1) Αντίθετο της ευτυχίας.
- 2) Μία από τις τέσσερις εποχές.
- 3) Το στολίζουμε τα Χριστούγεννα.
- 4) Αυτός φωτίζει τη γη.
- 5) Πρώτη ομάδα μπάσκετ στην Ελλάδα.
- 6) Αναγέντικο λουλούδι.
- 7) Η διεθνής γώνια δύο του κόσμου.
- 8) Ένα χόμπι στο χίονι.

Καθαρίστε την ατμόσφαιρα μ' ένα... φυτό!

Η Αμερικανική Ν.Α.Σ.Α. (Εθνική Οργάνωση Αεροναυτικής και Διαστήματος) ανακοίνωσε πρόσφατα ότι ο καλύτερος τρόπος καθαρισμού στον αέρα των συντερικών χώρων είναι τα φυτά.

Και ίδως τα χρυσάνθεμα, οι αράχνες και τα φιλόδενδρα που απορροφούν με τις λεπτότετας σχισμές των φύλλων τους, τους καπνούς από τα ταπιάρα, τις διληπτηρίες και αναθυμάτες και τη μπογιά των τοιχών. Μάλιστα η επίδρασή τους είναι ακόμη πιο ευεργετική όσο ποικιλότερα φυτά. Το ένα απ' αυτά είναι επιπρόσθετα συνδέειν με κομπιούτσιο το οποίο ρυθμίζει και καταγράφει συνεχώς την ποιότητα της ατμόσφαιρας.

Περισσότερες πληροφορίες όμως για τον ακριβή τρόπο με τον οποίο επιτυχάνεται αυτό, δεν έχουν γίνει γνωστές.

Η επιαρία πιστεύει πως θα διοθετεί έτσι ένα οριστικό τέλος στα βάσανα των εργαζόμενων σε κλειστούς χώρους, που συχνά πάσχουν από το «σύνδρομο της κλεισούρας» και παραπονιούνται για οδινορύς πονοκεφάλους, διάφορες αλλεργίες, τσούχημα και πόνο στα μάτια.

Βλέπουμε ότι τα φυτά που

Ο Σουρής το είχε πει:

Το ποίημα που θα διαβάσετε πιο κάτω γράφτηκε το 1885 από τον Γεωργ. Σουρή και αφιερώνεται στους αποτυχόντες υποψήφιους Βουλευτές: «Μαύρος σαν κάρβουνο! Καρβουνάρης δεν είμαι ολο μαυρικό ρε παιδί μα κόρκας δεν είμαι. Τη μαύρη θάλσσα γροικώ θαλασσής δεν είμαι Στο Μαυροβούνι κάθομαι, και γηγεών δεν είμαι Μες το τοιρίνιν βρίσκομαι, στην Αγιά Λαύρα είμαι ελάτε τώρα ρε παιδί να το βρείτε τι είμαι».

Πότε μαζεύεται η ρίγανη;

Πολλοί από μας και πολλοί άλλοι έχουν την κακιά συνήθεια να μαζεύουν ρίγανη μόλις αυτή βγάλει φύλλα. Αποτέλεσμα αυτής ζωής είναι ποτέ στο φαγητό, αντί να το νοστιμεύει, το πικρίζει και το στίφτει.

Αγαπητοί ριγανάδες, η καλή ρίγανη πρέπει να είναι ώριμη και χωρίς λουλούδια. Γι' αυτό τη ρίγανη να τη μαζεύετε όταν ωριμάζει. Δηλαδή, τον Αύγουστο.

Και κάτι ακόμα. Πάρτε κάνα μαχαίρι μαζί σας και κόψτε την. Μην την ξερίζωντε και μαζεύετε φορτώματα. Τόσο λαιμαργία δε χρειάζεται. Χρειάζεται μέτρο. Όση χρειάζομαστε τόση μαζεύουμε.

ΠΡΙΣΤΗΡΙΟ ΞΥΛΕΙΑΣ
Αφοί Δημ. Γκαζγκάνη
ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΞΥΛΕΙΑ
= ΤΙΜΕΣ ΠΡΟΣΙΤΕΣ =
ΤΗΛ. (0495) 96262 – ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

**ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟ
«Ο ΚΑΝΑΔΟΣ»**

ΜΟΥΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΤΗΛ. 941180 – ΦΑΛΑΝΗ

TRICOTSIL
Βιοτεχνία πλεκτών και μπλουτζίν
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α. Τσιλιμένης
Βιοτεχνία: Καζαντζή 45, Νεάπολη
**Κατάστημα: Καλλιάρχου 14
ΛΑΡΙΣΑ**

έστειλες κάτι για να δημοσιευτεί στην «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»;
Αν όχι, στείλε τη βοήθειά σου ΤΩΡΑ
Η εφημερίδα μας καταγράφει την ΙΣΤΟΡΙΑ

EZY

Χαρείστε και αγοράστε Βιβλία

Αυτοί που έριξαν πέτρα...

Στις δεκατίες 1950 και 1960 πολλοί ήταν οι Έλληνες, που άφησαν τα χωριά τους και πήγαν για το εξωτερικό ή για τις πόλεις. Αρκετοί απ' αυτούς πούλησαν χωράφια και σπίτια που είχαν στα χωριά τους και έφυγαν «φίχνοντας πέτρα πίσω» για να μην ξαναγρύψουν.

Αγανακτισμένοι από τα μίσια των εμφυλίων, αλλά ιδιωτερα από τη φτώχεια έριξαν την πέτρα και τήρησαν τα μάτια τους αναζητώντας μια καλύτερη ζωή σ' άλλα μέρη.

Μέσα σ' αυτούς που «έριξαν την πέτρα» και «τήρησαν τα μάτια τους» ώστε να μην ξαναγρύψουν, ήταν και αρκετοί Καλλιπευκιώτες.

Τα χρόνια όμως πέρασαν. Οι συνθήκες της ζωής καλύτερεψαν. Οι περισσότεροι πρόκοψαν και ζουν μια άνετη

ζωή αν όχι ξεκούραστη.

Αφού λοιπόν «λάθοσαν» το παχύτερο όπως λέμε στη χωριάτικη γλώσσα, και αρκού ένιωσαν τους καδσωνες των καλοκαιριών, αναζήτησαν λίγη δροσιά. Και μη μπρώντας να τη βρουν στον κάμπο ή σε ακριβά νοικιασμένες θερινήθηκαν το χωριό τους, την Καλλιπεύκη.

Έτσι, θέλουμε τα τελευταία δέκα χρόνια, πολλοί Ή Καλλιπευκιώτες να ξαναγρύψουν στο χωριό τους. Όλοι ψάχνουν να αγοράσουν κάποιο οικόπεδο να κτίσουν το δικό τους το σπίτι που θέλουν. Άλλοι πάλι, επειδή απονίσανται χρόνια, δρισκούν το σπίτι ερείπιο και χορταριασμένο και προσπαθούν να κάνουν κάνα δομάτια να μείνουν. (Αν τα συντρίφουν θα τα είχαν).

Όμως διαπιστώσαμε και τραγικά πράγματα. Μερικοί

έρχονται, θέλουν το σπίτι τους που πούλησαν, δεν μπορούν να βρουν οικόπεδο και φεύγουν, από το ίδιο τους το χωριό. Πραγματικά πολλά τραγικά γι' αυτούς. Το διαπιστώσαμε σε δύο τρεις περιπτώσεις, με τα ίδια μας τα μάτια.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι σύντομα θα βρεθούν οικόπεδα, ώστε να μοιραστούν σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες, πράγμα που είναι τρομερά δύσκολο.

Αυτοί που «έριξαν την πέτρα» τώρα το μετάνιωσαν. Γιατί τί πέτρα στην ανηφόρα δε στέρισε καλά. Σανακύλησε προς τα κάτω και πήγε και τους ξαναβρήκε. Τους κάλεσε πάλι εκεί που γεννήθηκαν.

Έτσι γίνεται πάντα. Η φύση δεν αλλάζει τους αιώνιους αληθινούς κανόνες.

ΦΤΑΝΟΥΝ ΠΑ, ΟΙ ΠΟΤΙΣΤΡΕΣ!

Σ' όλους μας είναι γνωστό, ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει πάρα πολλά ποτιστρες (βρύσες με κοπάνες), για την εξυπέρετηση των κτηνοτρόφων μας. Πάνω σ' αυτά τα έργα οι κοινωνικές αρχές έχουν δαπανήσει αρκετά χρήματα και μπράσους και καλά έκαναν. Εξασφάλισαν τα κοπάδια με άφονο νερό και μάλιστα σε κοντινά σημεία.

Όμως, πιστεύουμε, ότι δικετά χρήματα για έργα κτηνοτροφίας έχουν. Ξεδευτεί. Είναι καρός η προσοχή της Κοινότητας να στραφεί σε άλλους είδους έργα και μάλιστα αυτά για τη γεωργία.

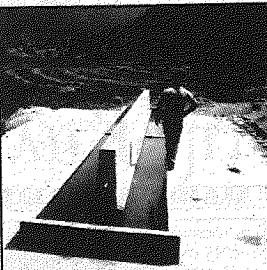
Είναι καρός πλέον να γίνουν έργα για την άρδευση των χωραφών, όπως μικρά φράγματα κατά μήκος του κεντρικού καναλιού.

Έτσι θα εξασφαλιστεί λίγο νερό να πιστούν μερικά στρέμματα.

Επιτέλους ας γίνει η αρχή με τα μικρά ώστε οι άρδευσην και τα μεγάλα. Δες δέλπομε τι γίνεται στους Γόνους και σε όλα χωριά που έχουν κατεβάσει νερά από τους «διαβόλους τη μάνα». Εμείς έχουμε κάμπισα νερά, και τα αφήνουμε να φύγουν.

Έτσι, λοιπόν, έχουν τα πράγματα. Νομίζουμε ότι φτάνουν πλέον άλλες ποτιστρες. Ας κάνουμε κάτι και για τη γεωργία, χωρίς βέβαια να παραμελούμε και την κτηνοτροφία.

Πιστεύουμε ότι η πρόταση μας είναι λογική και αναγκαία, εκτός εάν τα χρήματα που δίνονται για ποτιστρες δεν μπορούν να δικαιολογηθούν σε άλλα κοινωφελή έργα.

Σκεπάζεται το μεγάλο ρέμα

Οι εργασίες για το σκέπασμα του ρέματος «Μαλαμά» είχαν τελειώσει πριν δύο χρόνια στην οικία του Γκαντάκη Κουν/ου.

Το σκέπασμα του ρέματος συνεχίζεται. Αυτή τη φορά το ανέλαβε εργολάδος και προβλέπεται να σκεπάσεις εως την οικία Αφών Ταριέβελου.

Ευχόμαστε πολύ σύντομα να σκεπάσεις ως την Αγία Παρασκευή.

(Και πριν τυπωθεί η εφημερίδα, το έργο τελείωσε).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο της Ενορίας Αγίων Απόστολών Καλλιπέυκης θερμά ευχαριστεί όλους όσους συνέβαλαν και συμβάλουν οικονομικά και θητικά για την ανέγερση του εικονίσιμου «Προφήτη Ηλίασ».

Είθε ο Πανάγιαδος θεός να τους χαρίζει πάντα υγεία, χαρά και ευτυχία, όπου και αν δρίσκονται.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Συνήλθε το Κ.Σ. την 25.11.91 και ασχολήθηκε με μια σειρά θέματα καθοριστικά θα γίναμε σημασίας. Κατά τη συνεδρίαση οι πόντοι του κοινωνικού συμβούλου έχουμε να αναφέρουμε:

• 1) Σαν πρώτο θέμα που αποφασίσαμε είναι η απόδοση που πράμει και ΔΥΣΤΥΧΩΣ κατά πλειοψηφία να λειτουργήσει υπηρεσία καθαριότητας.

• 2) Τη χρήση των ωρολογών κατά τους θερινούς μήνες, ούτως ώστε να μην ξαναπαρατηρηθεί έλλειψη νερού, αυτούς τους μήνες. Αποφασίσαμε να πληρωθούν για κάθε μια παροχή νερού 100 δρ., πάνω δηλ. 1.200 δρ. το χρόνο. 1.200 × 300 παροχές = 360.000 δρ., ποσό που δεν καλύπτει ούτε καν τις στοιχειώδεις ανάγκες συντήρησης και επεκτάσεως του δικτύου, αλλά και τους 4 μήνες που θα πληρώνουμε πάλι 6 κυβικά νερό. Θα διαθέτουμε δωρεάς στους κατοίκους, αλλά 19 με 10 δρ. το κυβ. από 25 έως 30 κυβ. 20 δρ. και από το ποσό που δεν καλύπτει με αλόγιστη σπάταλη. Οπωδήποτε και το ποσό που είναι υπερβολικό μεγάλο.

• 3) Ν' αναφέρουμε ότι δημοπρατήθηκε ο δρόμος για ασφαλοδρότρωση που θα καλύψει τα καλοκαιρι' 8 ή 9 χιλ. και πιστεύουμε ότι θ' αρχίσει και δεν θα σταματήσει πλέον.

• 4) Πρέπει να αναφέρουμε ότι σε λίγες μέρες θα αρχίσει από μέρους της ΥΕΒ η γεώτρηση για δρόμους των χωραφών αν φυσικά βρούμε νερό. Τα χρήματα που μας έγκριθηκαν για την παραπάνω σκοπού 11 εκατομμύρια μας καλύπτουν δλες τις ανάγκες.

• 5) Ολοκληρώθηκε η μελέτη για την καροτασία της 28ης Οκτωβρίου

Γεωτρήσεις στην Ασβεσταριά

Από την Κοινότητα πληροφορύμαστε, ότι εγκρίθηκε δόπανη από τη Νομαρχία, ώστε να γίνει στη θέση Ασβεσταριά γεώτρηση για νερό.

Οι ειδικοί πιστεύουν, ότι ο σύνθετος του εδάφους σε πετρώματα, ενισχύουν τις επιλογές νερού, ώστε να ποτίζονται τα χωραφά μας.

Επίσης σε έρευνα που πραγματοποιήσαν πάλι επιστήμονες γεωλόγοι στην Καραβίδα, διαπιστώσαν ότι υπάρχει αρκετό νερό στη θέση αυτή.

Ας δώμε νερό και ας μην το πιστεύουμε.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

για ανέγερση της εκκλησίας του Προφήτη Ηλία

- ΜΠΕΤΟΜΙ: Αναστάσιος Καλούσης - Αστέριος Τσιούρδας δρχ. 20.000.

- Σαμαράς Βασιλείος (Πυργετός), δρχ. 10.000.

- Κουρτάρας Κων/νος (Πυργετός) δρχ. 5.000.

- Παπαστερίου Θωμάς δρχ. 1.000 στη μνήμη των γονέων του.

- Μανολούλης Θωμάς δρχ. 15.000 δρχ.

- Γκαβούταικος Αστέριος, στη μνήμη του κουνιάδου του Δημητρίου Δούκα δρχ. 5.000.

- Παπαδόντας Κων/νος του I. στη μνήμη των γονέων του δρχ. 5.000.

- Μαντζής Ιωάννης του Αστέριου δρχ. 10.000.

- Τσακάλης Κων/νος του Τρ., στη μνήμη των γονέων του και του αδελφού του Γεωργίου 5.000 δρχ.

- Μούργκας Δημήτριος του Αστ., στη μνήμη του πατέρα του 5.000 δρχ.

- Ανώνυμη 5.000 δρχ.

- Ανώνυμη 10.000 δρχ.

- Τσολάκη - Καπέλα Μαρία, στη μνήμη των γονέων της δρχ. 5.000.

- Κούσιος Δημήτριος, στη μνήμη των γονέων του δρχ. 5.000.

- Καραμπατής Ευάγγελος, εις υγείαν της οικογενείας του δρχ. 15.000.

- Παπαστερίου Κων/νος στη μνήμη των γονέων του δρχ. 5.000.

- Παπαϊωάννου Παναγιώτης, 250 κεραμίδια ευρωπαϊκά.